

I de sidste Lister, som jeg for ikke ret længe siden har seet, er det end ikke aldeles tydeligt betegnet, hvilke Batailloner der skulle henhøre til Forbundscontingentet.

Lindberg: Ja, det glæder mig at høre af den ærede Krigsminister, at der ikke vil være nogen Banffelighed for Regjeringen i at sammensætte et saadant Contingent af Tropper, som alene var udfiret fra Holsteen og Lauenborg; men, naar der ikke er nogen Banffelighed, saa mener jeg, at det giver en langt mindre Banffelighed at erklære ved Lov, at saaledes skal det være, at det danske Mandskab ikke skal være udfat for at blive indlemmet i saadanne Hærsafdelinger, der skulle bruges til det tydske Forbunds Tjeneste. Efter den ærede Krigsministers Oplysning er det altsaa givet, at der er saadanne Hærsafdelinger tilstede, som gjøre det muligt alene at bruge Holstenere og Lauenborgere til Forbundets Contingent, og der vil altsaa blot være Spørgsmaal om, at det danske Folk faaer en lovbestemt Sikkerhed for, at dets Sønnen aldrig skulle blive brugte til en saadan Tjeneste.

Schærning: Lægger ikke det ærede Medlem Mærke til den store Forskiel, der er paa, at der findes Afdelinger, udelukkende sammensatte af Holstenere og Lauenborgere i Genhold til bestaaende Regler for Reclutteringslovenes Anvendelse, og den Bestemmelse, hæftet paa enhver enkelt Mand, at han under ingen Omstændigheder maa anvendes til en vis Tjenestear? Det ene gaaer løs paa at sætte Regjeringen med Leihed i Stand til at anvende Hærsafdelinger, reclutterede fra visse Landsdele, i denne særlige Tjeneste; det Andet vil sætte Regjeringen ud af Stand til at bruge tilfældigvis nogen enkelt Mand; det er Noget, som slet ikke gaaer an; deri ligger netop Feilen ved hans Forslag. Dersom Forslaget gik ud paa at indsætte i Armeeplanan en Bestemmelse, som sagde: Forbundscontingentet maa kun sammensættes af saadanne Hærsafdelinger, der efter de bestaaende Bestemmelser reclutteres fra Holsteen og Lauenborg — jeg gaaer slet ikke ud paa at undersøge, hvorvidt et saadant Forslag var gavnligt, eller om Regjeringen kunde gaae ind derpaa, — saa var Forslaget ved sin egen Natur brugbart; men

derimod at hæfte en saadan Bestemmelse til Værnepligtloven og gjøre den til en Ret for den enkelte Mand, det gaaer ikke an, det vilde fremkaldte mange Banffeligheder og Forvillinger, som vi her ikke kunne overse; det er desuden heller ikke Maaden, hvorpaa en Sag som denne skal fremmes, netop i Genhold til de Grændser, som vi selv have søgt at indføre i det hylende Grundlovsforslag.

Monrad: Det forekommer mig heller ikke, at der for Tiden er Anledning til at fremme det foreliggende Lovforslag; ogsaa for mig vilde det være kærere, om den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Forslag tilbage; men, dersom han ikke skulde gjøre det, maa jeg indstændigt tilraade, at man stemmer derimod. Jeg troer, at, naar man nøie overveier alle de Forhold, som her komme i Betragtning, naar man overveier deels Stillingen til Forbundet, deels den ærede Krigsministers Stilling til denne Sag, og overveier i det Hele de forffjellige indviklede Spørgsmaal, der her kunne reises, saa vil man deri finde Opfordring til ikke at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke troe, at der kan være Anledning til at dele den Frygt, der er bleven udtalt af den ærede Rigsdagsmand fra Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundtvig), at vi maaskee kunde komme til at kæmpe med Preussen og Rusland mod Bestmagterne: den Eventualitet vil ikke kunne indtræde for Danmark som Medlem af Forbundet, med mindre vi i saa Fald skulle kæmpe, ikke alene i Forbindelse med Preussen, men ogsaa med Østerrig og hele det tydske Forbund. Men jeg vil dog henstille til Overveielse, om den politiske Stilling er en saadan, at der kan være nogen som helst Grund til at frygte for, at Forbundet vil slutte sig til Rusland mod Bestmagterne, at Preussen, Østerrig og hele Tydskland skulde ville slutte sig til Rusland mod Bestmagterne. Men er der ingen Grund til at antage dette, saa er der ei heller den nærmeste Anledning til den Frygt, der efter den ærede Rigsdagsmands Mening kunde komme tilstede ved et forandret Ministerium. Hvis derimod den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) antager, at vor Regjering kunde blive tilbøielig til at slutte en Alliance med Rusland og Preussen, saa